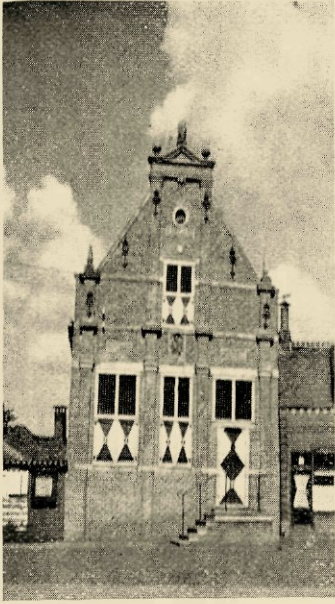

IN HET LAND VAN NOORDEN EN NIEUWKOOP

Rechtshuisje te Nieuwkoop

Haagsche School begint — dan moet men denken aan Multatuli-vereeren en weldra de Nieuwe Gids aanhangen, tenminste als men ten opzichte van de litteratuur een even nieuw en levend standpunt zou innemen als men het in de schilderkunst deed.”

„Ik kan dit niet tegenspreken; maar ik vraag of wij het wel precies weten. Van een der mannen van den tweeden rang, Artz, zou ik kunnen aantonen, dat hij relaties had met de Spectator-groep en met de Banier, dat hij de nieuwe Fransche litteratuur kende en wat de muziek betreft Wagner bewonderde. Een ander, Ter Meulen, aan Hein Boeken verwant, stond ook zeker meer open voor de Nieuwe-Gidsers.”

„Accoord,” zei mijn makker, „maar daar ligt dan ook juist merkwaardigerwijze de grens. Ter Meulen is eerst laat aan het schilderen begonnen en zodoende waren zijn tijd-

genooten de jongeren, die juist wel sterk met de litteratoren medeleefden. Breitner, Toorop, Witsen, Veth, Der Kinderen, Van Looy en op zijn eigen manier Van Gogh staan allen heel anders tegenover de letterkunde van hun tijd dan de echte Haagsche Scholers, — ik noem weer jouw man van Noorden: Weissenbruch. En ik vraag mij dit af: welke ontwikkeling had zoo'n man, die immers gezegd moet hebben, dat een schilder beter opgeborgen was tusschen pandoerende handelsreizigers, dan dat hij „prakkizeeren” ging over de problemen van zijn kunst; waarover zal hij gepraat hebben als het niet ging over de belevingen met zijn schilderkist of met zijn dobber?”

„Hoevelen,” waag ik tusschen te werpen, „brengen het evenmin verder en zijn toch achtenswaardige menschen voor wier arbeid wij dankbaar behooren te zijn?”

„Dat ben ik gaarne eens,” krijg ik ten antwoord,

De toren van Nieuwkoop

